

LAMBERTS MOD OMBUDSMANDEN OG PARLAMENTET
RETTENS KENDELSE (Tredje Afdeling)
22. februar 2001 *

I sag T-209/00,

Frank Lamberts, Linkebeek (Belgien) ved avocat É. Boigelot og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøger,

mod

Den Europæiske Ombudsmand ved J. Sant'anna, som befuldmægtiget, og med valgt adresse i Luxembourg,

og

Europa-Parlamentet ved H. Krück og C. Karamarcos, som befuldmægtigede, og med valgt adresse i Luxembourg,

sagsøgte,

* Processprog: fransk.

angående en påstand om erstatning for den økonomiske skade og godtgørelse for den ikke-økonomiske skade, som sagsøgeren hævder at have lidt som følge af ombudsmandens adfærd i forbindelse med behandlingen af en klage, som sagsøgeren indgav til ham den 23. juni 1998,

har

DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABERS RET I FØRSTE INSTANS
(Tredje Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, J. Azizi, og dommerne K. Lenaerts og M. Jaeger,

justitssekretær: H. Jung,

afsagt følgende

Kendelse

Relevante retsregler

¹ Artikel 195 EF har følgende ordlyd:

»1. Europa-Parlamentet udnævner en ombudsmand, som skal være beføjet til at modtage klager fra enhver unionsborger eller enhver fysisk eller juridisk person med bopæl eller hjemsted i en medlemsstat over tilfælde af fejl eller forsømmelser i forbindelse med handlinger foretaget af Fællesskabets institutioner eller organer,

med undtagelse af Domstolen og Retten i Første Instans under udøvelsen af deres domstolsfunktioner.

Ombudsmanden skal i overensstemmelse med sit hverv foretage de undersøgelser, som han finder berettigede, enten på eget initiativ eller på grundlag af de klager, der forelægges ham direkte eller gennem et medlem af Europa-Parlamentet, medmindre de påståede forhold er under eller har været under retslig behandling. Konstaterer ombudsmanden, at der foreligger fejl eller forsømmelser, forelægger han sagen for den pågældende institution, som har en frist på tre måneder til at meddele ham sin udtalelse. Ombudsmanden sender derpå en rapport til Europa-Parlamentet og til den pågældende institution. Den person, som klagen hidrører fra, underrettes om resultatet af disse undersøgelser.

Ombudsmanden aflægger en årlig beretning til Europa-Parlamentet om resultatet af sine undersøgelser.

2. Ombudsmanden udnævnes efter hvert valg til Europa-Parlamentet for denne valgperiode. Han kan genudnævnes.

Domstolen kan på begæring af Europa-Parlamentet afskedige ombudsmanden, hvis han ikke længere opfylder de nødvendige betingelser for at udøve sit hverv, eller hvis han har begået en alvorlig forseelse.

3. Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget andet organ. Ombudsmanden må, så længe hans embedsperiode varer, ikke udøve nogen anden — lønnet eller ulønnet — erhvervsmæssig virksomhed.

4. Europa-Parlamentet fastsætter ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv efter høring af Kommissionen og med godkendelse af Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal.«

- 2 Den 9. marts 1994 vedtog Europa-Parlamentet i overensstemmelse med traktatens artikel 195, stk. 4, afgørelse 94/262/EKSF, EF, Euratom vedrørende ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv (EFT L 113, s. 15).

Faktiske omstændigheder

- 3 Den foreliggende tvist opstod som følge af sagsøgerens deltagelse i en af Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber afholdt intern udvælgelsesprøve med henblik på ansættelse af midlertidigt ansatte i kategori A (KOM/T/A/98). Efter at sagsøgeren havde bestået de skriftlige prøver, mødte han frem til den mundtlige prøve den 27. april 1998, selv om han havde været udsat for en ulykke den 2. april 1998, der nødvendiggjorde en omfattende lægelig og medicinsk

behandling. Da sagsøgeren efter den mundtlige prøve blev underrettet om, at han ikke havde opnået det minimumspointtal, der krævedes for samtlige prøver, og at han derfor ikke var blevet optaget på listen over egnede ansøgere, anmodede han formanden for udvælgelseskomitéen om, at der blev foretaget en fornyet prøvelse af hans sag. Han gjorde i denne forbindelse gældende, at han havde deltaget i den mundtlige prøve under indflydelse af medikamenter, der kunne forårsage en træthedstilstand, men at han på trods heraf havde fundet det nødvendigt at møde op til prøven, idet det i skrivelsen om indkaldelse hertil var angivet, at »tilrettelæggelsen af prøverne ikke [gav] mulighed for at ændre det tidspunkt, som [han var] blevet meddelt«. Ved skrivelse af 10. juni 1998 bekræftede den ansvarlige kontorchef i Kommissionen resultatet af udvælgelsesprøven.

4 Den 23. juni 1998 indgav sagsøgeren en klage til Den Europæiske Ombudsmand over afgørelsen af 10. juni 1998, der bekræftede resultatet af udvælgelsesprøven. Ombudsmanden anførte i sin afgørelse af 21. oktober 1999 vedrørende denne klage, at Kommissionen i overensstemmelse med princippet om god forvaltningsskik burde have indføjet en klausul i skrivelsen om indkaldelse til den mundtlige prøve for at informere ansøgerne om muligheden for, at en ansøger, der under særlige omstændigheder ikke kunne være til stede på den dato, der var angivet i indkaldelsen, kunne anmode om, at datoen blev udskudt. Ombudsmanden konkluderede imidlertid, at da sagsøgerens klage, »[vedrørte] specifikke faktiske omstændigheder i fortiden, [kunne] der ikke findes en mindelig løsning« til sagsøgerens tilfredshed. Sagsøgeren henvendte sig som svar på denne afgørelse flere gange til ombudsmanden, hvori han anmodede ombudsmanden om at finde en mindelig løsning med Kommissionen for ham. Dette afviste ombudsmanden at gøre.

Retsforhandlinger og påstande

5 Ved stævning af 9. august 2000, registreret på Rettens Justitskontor den 10. august 2000, har sagsøgeren anlagt denne sag.

6 Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Sagen, der er anlagt mod ombudsmanden og Europa-Parlamentet, antages til realitetsbehandling, og sagsøgeren gives medhold.

— Ombudsmanden og Europa-Parlamentet tilpligtes in solidum at betale sagsøgeren et beløb på 2 468 787 EUR, subsidiært et beløb på 1 234 394 EUR, i erstatning for økonomisk skade, og et beløb på 124 000 EUR i godtgørelse for ikke-økonomisk skade med renter efter loven, til betaling sker.

— Ombudsmanden og Europa-Parlamentet tilpligtes in solidum til at betale sagens omkostninger.

7 Ved særskilte dokumenter, der er indleveret til Rettens Justitskontor henholdsvis den 13. og 16. oktober 2000, har ombudsmanden og Europa-Parlamentet hver især fremsat en formalitetsindsigelse i henhold til artikel 114 i Rettens procesreglement.

8 Ombudsmanden har nedlagt følgende påstande:

— Det fastslås, at det er åbenbart, at sagen skal afvises.

— Der træffes afgørelse om sagens omkostninger efter gældende bestemmelser.

9 Europa-Parlamentet har nedlagt følgende påstande:

— Afvisning.

— Sagsøgeren tilpligtes at betale sagens omkostninger.

10 Sagsøgeren har fremsat sine bemærkninger til indsigelsen den 21. november 2000.

Formaliteten

11 Retten kan, hvis en part ønsker det, i medfør af procesreglementets artikel 114, stk. 1 og 4, tage stilling til, om sagen skal afvises, uden at indlede behandlingen af sagens realitet.

12 I det foreliggende tilfælde er sagen anlagt mod ombudsmanden og Europa-Parlamentet. For så vidt som sagen er anlagt mod Europa-Parlamentet, finder

Retten, at sagen er tilstrækkeligt oplyst i kraft af de fremlagte dokumenter, således at den kan træffe afgørelse om begæringen uden at indlede mundtlig forhandling i overensstemmelse med procesreglementets artikel 114, stk. 3. Denne kendelse drejer sig derfor udelukkende om spørgsmålet om, hvorvidt sagen kan antages til realitetsbehandling, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.

- 13 Efter Europa-Parlamentets opfattelse, der støttes af ombudsmanden, skal sagen afvises, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet, idet ombudsmandens handlinger i forbindelse med udøvelsen af hans hverv ikke under nogen omstændigheder kan tilregnes Europa-Parlamentet.

- 14 Sagsøgeren erkender, at ombudsmanden ikke er et organ under Europa-Parlamentet. Han kan imidlertid sidestilles med en fuldmægtig, der fuldstændigt og loyalt skal udføre sine opgaver, idet hans mandant, dvs. Europa-Parlamentet, ellers ifalder civilretligt ansvar. Ifølge sagsøgeren skal ombudsmandens handlinger tilregnes Europa-Parlamentet som følge af en række omstændigheder, der skaber en forbindelse mellem institutionen og ombudsmanden. Sagsøgeren har i denne forbindelse gjort gældende, at det fremgår af artikel 195 EF, at ombudsmanden udnævnes af Europa-Parlamentet, at han på begæring af Europa-Parlamentet kan afskediges af Domstolen, og at Europa-Parlamentet udøver kontrol med ombudsmanden, idet institutionen fastsætter ombudsmandens statut og de almindelige betingelser for udøvelsen af hans hverv. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at ombudsmandens handlinger supplerer Europa-Parlamentets handlinger, idet der er et samarbejde mellem ombudsmanden og Europa-Parlamentets Udvalg for Andragender, og at Europa-Parlamentet har en kontrol- og instruktionsbeføjelse over for ombudsmanden i forbindelse med godkendelsen af ombudsmandens årsrapport. Endelig er ombudsmanden finansielt afhængig af Europa-Parlamentet.

- 15 Retten konstaterer for det første, at sagsøgeren i denne sag foreholder ombudsmanden, dels at han ikke har tilrådet sagsøgeren rettidigt at anlægge

sag ved Retten til prøvelse af udvælgelseskomitéens afgørelse om ikke at optage ham på listen over egnede ansøgere, dels at han med urette har afholdt sig fra at søge en mindelig løsning med Kommissionen, som var tilfredsstillende for sagsøgeren. Sagsøgeren søger med nærværende søgsmål derfor erstatning for den adfærd, som ombudsmanden har udvist under udøvelsen af det hverv, som han har fået tildelt ved artikel 195 EF.

16 Det bemærkes, at det i artikel 195, stk. 3, EF bestemmes, at:

»Ombudsmanden udfører sit hverv i fuldstændig uafhængighed. Han må ved udøvelsen af sine pligter hverken søge eller modtage instruktioner fra noget andet organ.«

17 Europa-Parlamentet har derfor ikke haft nogen lovlig mulighed for at påvirke ombudsmandens behandling af den klage, som sagsøgeren indgav til ombudsmanden den 23. juni 1998, således at eventuelle fejl, som ombudsmanden måtte begå ved udøvelsen af det hverv, som han er blevet tildelt i henhold til EF-traktaten, på ingen måde kan tilregnes Europa-Parlamentet.

18 I modsætning til det af sagsøgeren anførte, berøres denne konklusion ikke af den omstændighed, at der i medfør af artikel 195 EF findes forskellige forbindelser mellem ombudsmanden og Europa-Parlamentet. Disse forbindelser, der udelukkende er af organisatorisk art og ikke er funktionsbetingede, giver ikke Europa-Parlamentet mulighed for at påvirke ombudsmandens behandling af en særlig klage, som han har modtaget i overensstemmelse med artikel 195, stk 1, EF.

- 19 Det følger af ovenstående, at sagen skal afvises, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.

Sagens omkostninger

- 20 Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Ifølge procesreglementets artikel 87, stk. 3, kan Retten, såfremt der foreligger ganske særlige grunde, imidlertid bestemme, at hver part skal bære sine egne omkostninger.
- 21 Som følge af den almene interesse, der er forbundet med det spørgsmål, der rejses i denne sag, og som endnu ikke har været genstand for en afgørelse fra Domstolen eller Retten, bør hver part pålægges at bære deres egne omkostninger, som de har afholdt i forbindelse med denne sag, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.

På grundlag af disse præmisser

kender

RET TEN (Tredje Afdeling)

for ret

1) Sagen afvises, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.

- 2) Hver part bærer deres egne omkostninger, som de har afholdt i forbindelse med denne sag, for så vidt som den er anlagt mod Europa-Parlamentet.

Således bestemt i Luxembourg den 22. februar 2001.

H. Jung

Justitssekretær

J. Azizi

Afdelingsformand